

GEMENGD HUWELIJSBUREAU VULT GAT IN MARKT

TABOE OP TROUWEN MET BUITENLANDERS GEBROKEN

ZOP, 17 augustus 1993

Jarenlang heeft er in China een taboe gerust op gemengde huwelijken. Buitenlanders werden traditioneel gezien als inferieure barbaren. Dertig jaar hermetische afsluiting van het land door de communisten en voortdurende propaganda tegen het "westerse imperialisme" hielpen ook niet erg om die status te verbeteren. Die tijden lijken nu voorbij.

(Door Jan van der Made)

BEIJING (ZOP) De computer begint stotend te piepen. "De tijd is voorbij", verklaart mijnheer Lin Xi. Komt U alstublieft volgende maand weer terug! Teleurgesteld staat Lili Huang op. Een nieuwe man zit er deze maand niet in. Ze heeft geen keuze kunnen maken. Haar jurk gladstrijkend verlaat ze de steriele computerzaal van de Forever Happiness Club, het eerste Chinese huwelijksburo voor Chinezen en buitenlanders in Beijing, het eerste in China dat volledig is geautomatiseerd.

Voor het begin van de Open Deurpolitiek in 1979 bestonden de enige buitenlanders voor het grootste deel uit diplomaten of geïnteresseerde China-hobbyisten met communistische sympathieën. Hun contact met Chinezen beperkte zich tot officiële banketten en tochtjes naar modeldorpen. De eerste buitenlanders die na 1979 kwamen en met Chinezen wilden trouwen stuitten op geweldige problemen. Een noord-Europese zakenman die uiteindelijk met een Chinese vrouw trouwde slaat zijn ogen ten hemel als hij aan het proces terugdenkt. "Er was ontzettend veel tegenwerking. We werden van het ene buro naar het andere gestuurd.

Uiteindelijk bleek er in een achterafsteeg in Beijing een klein kantoortje te zijn dat speciaal was opgezet voor huwelijken tussen Chinezen en buitenlanders. Het was achterin een donkere loods waar kratten en fietsen stonden opgeslagen. We werden als vuil behandeld en afgesnauwd". Het hele proces had precies een jaar in beslag genomen.

De sfeer wordt geïllustreerd door opmerkingen gemaakt op een Forum voor Huwelijken met Buitenlanders in Guangzhou (Zuid-China), nog maar tien jaar geleden: "We moeten de afkalvende invloed van buitenlandse bourgeois-decadentie tegengaan" die binnen kan sluipen wanneer een buitenlander met een Chinees trouwt, waarbij de "morele principes van het socialistische huwelijk" ondermijnd kunnen worden. Sindsdien was de officiële politiek "Niet verbieden, maar ook niet aanmoedigen".

BANANEN

Behalve aanvankelijke officiële tegenwerking bestond er veel wantrouwen van het gewone volk, Chinezen die met buitenlanders trouwen werden vaak gezien als *xiangjiao* "bananen", geel van buiten, blank van binnen. Ze kregen het verwijt "alleen voor paspoort en geld" te trouwen, iets wat de China Daily overigens juist als een voordeel zag: "(gemengde huwelijken) zijn goed voor het binnenhalen van buitenlandse investeringen, meer geldzendingen van buitenlandse valuta en het bevorderen van de economie van China".

Economische motieven worden echter verontwaardigd van de hand gewezen door de kandidaten die zich hebben ingeschreven bij de Forever Happiness Club. "Veel mensen in het buitenland denken dat China arm en achterlijk is", vertelt een van de kandidaten, een 45-jarige journaliste die weigerde haar naam te geven. "Dat de meeste Chinese vrouwen trouwen met een buitenlandse man omdat ze een rijk leven nastreven. Maar voor mij maakt het niet zoveel uit of het een Chinees of een buitenlander is,

als hij maar bij mij past, en als hij maar van me houdt. Het beste zou zijn als hij naar China komt; ik hoef niet zo nodig naar het buitenland".

Mijnheer Li, een middenkader in een im- en exportbedrijf, 35 jaar, blozend gezicht heeft hoge idealen: "China is nu open. De wereld lijkt steeds meer op een familie, men komt dichterbij elkaar". Mijnheer Li wil met een buitenlandse trouwen om de "relaties tussen verschillende landen minder oppervlakkig te maken". Dat zal hem waarschijnlijk niet moeilijk aangaan want de "uitstekende zelfcultivatie en hartelijke manier van praten" van buitenlanders die hij in Beijing was tegengekomen was hem al eerder opgevallen.

NIEUWSTE TECHNOLOGIE

Wat de motieven ook zijn, voor de Forever Happiness Club is het een gat in de markt waar geld mee verdiend kan worden, en men speelt daarmee handig in op de huidige politiek van de socialistische markteconomie, waarbij kapitalisme niet hoeft te worden geschuwd en de toenemende trend van gemengde huwelijken. In 1988 berichtte persburo Xinhua dat gemengde huwelijken steeds vaker voorkwamen dankzij soepeler procedures en in 1990 alleen werden er 23.762 afgesloten, het grootste deel in de kustprovincies Guangdong, Fujian en in havenstad Shanghai. Hier ontstonden ook de eerste bemiddelingsbedrijfjes voor gemengde huwelijken.

Maar de Forever Happiness Club in Beijing heeft een "grote" strategie. "We maken sinds een maand gebruik van de nieuwste technologie", vertelt Lin Xi, die als woordvoerder voor de Club optreedt. Huwelijkskandidaten voeren hun gegevens in een computerbestand in en foto's kunnen op het scherm worden afgebeeld. Een half miljoen gulden werd geïnvesteerd om tien computers, software en kantoormeubilair aan te schaffen. Chinezen betalen 200 Amerikaanse Dollar inschrijfgeld, buitenlanders 800. Daarvoor mogen ze vier keer per maand gedurende twintig minuten door het computerbestand bladeren, discretie verzekerd. Hoewel... gegevens als leeftijd, achtergrond, geloof en 'huwelijksverleden' zijn opvraagbaar. Vijf kandidaten verdringen zich rond de foto van een westerse man van middelbare leeftijd. "Is hij niet lief?" wordt er geroepen. Over een Japanner van 1 meter 66 wordt schamper met de tongen geklikt. "Wat een dwerg".

In het bestand zitten nu nog minder dan honderd kandidaten. Maar dat gaat in de toekomst veranderen. Er wordt via televisie en kranten veel reclame gemaakt. Bovendien hoopt de heer Lin, dat er dit jaar contact gelegd kan worden met buitenlandse geautomatiseerde huwelijksburo's. "Dan kunnen kandidaten hier direct uit de bestanden van waar ook ter wereld putten, en andersom. Liefde kent tenslotte geen grenzen".